

1. Referentie

Referentie	De Smet, S. (2005). Profiel- en trajectmonitoring van de niet-begeleide minderjarige asielzoekers in België. Brussel: Child Focus.
Taal	Nederlands (onderzoeksrapport ook beschikbaar in Frans, zie 8.)
ISBN - ISSN	/
Publicatievorm	Onderzoeksrapport

2. Abstract

In dit onderzoek werd het profiel van niet-begeleide minderjarigen die in de loop van 2003 in België asiel aanvroegen, en het traject dat ze aflegden vóór aankomst en tijdens hun verblijf in België, bestudeerd. Hierbij werd een onderscheid gemaakt tussen minderjarigen die verdwenen (n=161) en minderjarigen die niet verdwenen (n=522). In het onderzoeksrapport worden een aantal sociologische kenmerken opgesomd waarvan een beknopt overzicht wordt gegeven in deze onderzoeks fiche. Op basis van deze data werd een profiel opgemaakt voor niet-verdwenen en verdwenen minderjarigen die asiel aanvroegen, en werden een aantal aanbevelingen geformuleerd.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Samenleving en politiek, diversiteit, kinderopvang
Trefwoord(en)	Internationale solidariteit, socialisatie, interculturaliteit, diversiteit, varia

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	Minister van Maatschappelijke Integratie en Fedasil (Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers).
Onderzoeker(s)	Stéphanie De Smet Child Focus (afdeling Studie en Preventie) Houba- de Strooperlaan 292 1020 Brussel Tel: 02 475 44 10 publications@childfocus.be www.childfocus.be

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Welk profiel kenmerkt niet-begeleide minderjarige asielzoekers (NBMA's) en welk traject doorlopen ze naar en in België?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	1) Informatie uit interviews in kader van de asielprocedure door de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. 2) Studie van identiteitsfiches van NBMA's. 3) Maandelijks contacten met de NBMA's en hun eventuele vertrouwenspersoon (sociaal werker, opvoeder of pleegouder). 4) Literatuurstudie.
Onderzochte groep	638 niet-begeleide asielzoekers die op de dag van de asielaanvraag minderjarig waren werden tussen januari 2003 en september 2004 opgevolgd.
Bereik	België

7. Resultaten

Profiel <i>niet-verdwenen</i> NBMA's	Bij de 522 niet-verdwenen NBMA's waren 298 jongens en 224 meisjes. Twee op drie was ouder dan 16 jaar. Er werden 56 verschillende nationaliteiten en 59 verschillende moedertalen geteld, de meerderheid was ongehuwd en ruim een derde was praktiserend gelovig. Ruim 10% van de meisjes was zwanger op de dag van de asielaanvraag, de meerderheid van hen koos nadien voor abortus. 12% leed aan een ziekte of trauma bij aankomst. Op het einde van de observatieperiode waren 329 respondenten nog steeds minderjarig, slechts 28 van hen hadden een voogd
Parcours naar België van <i>niet-verdwenen</i> NBMA's	70% kwam uit een Afrikaans land, 17.11% uit een Aziatisch land, 6.44 % uit Zuid-Europa, 4.89% uit Oost-Europa, 4 NBMA's kwamen uit West-Europa en 3 uit Amerika. Voor drie op vier minderjarigen werd de reis door familie betaald, één op vier reisde alleen naar België. 85% van de NBMA's deed beroep op een mensensmokkelaar, 10% leek slachtoffer te zijn van mensenhandel. Eén op vier NBMA's reisde met een alias, 45% had geen documenten bij zich, een derde van de verblijfs-/identiteitsdocumenten die de NBMA's bij zich hadden was vals. De meerderheid van hen had het plan om in België te blijven: 60% wilde in België studeren, 20% wilde bij familie of vrienden verblijven, 10% wilde werken en 8% wilde steun.
Verblijf in België van <i>niet-verdwenen</i> NBMA's	85% kwam initieel in een opvangcentrum terecht, 15% op een privéadres. Aan het einde van de observatieperiode woonde 40% nog steeds in een opvangcentrum, 35% op een privé adres, 10% op een onbekend adres, 10% begeleid zelfstandig en 5% in een pleeggezin.
Welbevinden van <i>niet-verdwenen</i> NBMA's	Twee derde voelde zich matig tot goed, de overgrote meerderheid kwam matig tot goed overeen met andere bewoners, begeleiders en pleegouders. Bij aankomst werd geen storend gedrag vastgesteld, na zes maanden vertoonde iets meer dan een vijfde storend gedrag. De NBMA's namen deel aan activiteiten die zowel binnen als buiten het centrum georganiseerd werden. De meerderheid van de NBMA's werd binnen de maand na aankomst ingeschreven in onthaalklassen voor anderstalige nieuwkomers.
Asielprocedure voor <i>niet-verdwenen</i> NBMA's	Er konden geen piekmaanden voor asielaanvragen worden vastgesteld. 85 % van de respondenten wist bij aankomst in het centrum niet wat een asielprocedure was. De meerderheid van de NBMA's wist niet hoe de asielprocedure zou aflopen. Voor bijna 65% van de NBMA's was de asielprocedure op het einde van de observatieperiode nog niet afgelopen. 132 NBMA's werden tijdens de observatie uitgeprocedeerd. De asielprocedure van deze laatste groep duurde gemiddeld 104,44 dagen.
Profiel <i>verdwenen</i> NBMA's	Bij de 161 verdwenen NBMA's waren significant meer jongens dan meisjes (respectievelijk 123 en 38), hun gemiddelde leeftijd was 16,11 jaar. In deze groep kwamen 41 nationaliteiten en 38 verschillende moedertalen voor, de meerderheid was ongehuwd, één op vijf was praktiserend gelovig. 3 van de 38 meisjes waren zwanger bij aankomst, 9 verdwenen minderjarigen leden aan een ziekte of een trauma. Vijf van de verdwenen minderjarigen had een voogd.
Parcours naar België van <i>verdwenen</i> NBMA's	26.71% kwam uit een Afrikaans land, 13.66% uit een Aziatisch land, 12.42% uit een Zuid-Europees land, 9.32% uit Oost-Europa en 2 NBMA's kwamen uit West-Europa (ze verbleven een tijdje in Nederland voor ze de trein naar België namen). Voor 60% werd de reis naar België door vrienden of familieleden betaald. 30 % reisde alleen naar België. Drie op vier deed beroep op een mensensmokkelaar, 10% leek het slachtoffer van

Verblijf in België van verdwenen NBMA's	mensensmokkel te zijn. Een vijfde reisde met een alias, twee derde had geen documenten bij zich. De meerderheid van hen had het plan om in België te blijven. De meeste minderjarigen werden bij aankomst toegewezen aan een opvangcentrum. 1 jongen gaf een privé-adres op, 1 jongen had een onbekend adres. 21 minderjarigen kwamen nooit in het toegewezen centrum aan. Gemiddeld bleven de minderjarigen 65 dagen in het toegewezen centrum en verdwenen daarna. Driekwart van de verdwijningen vond plaats binnen drie maanden na de asielaanvraag. Dit is mogelijks de reden waarom geen enkele minderjarige in een pleeggezin terecht kwam of begeleid zelfstandig ging wonen.
Welbevinden van de verdwenen NBMA's	Slechts 8.7 % van de verdwenen minderjarigen kon hierover adequaat bevraagd worden. In vergelijking met de niet-verdwenen minderjarigen vertoonden ze opvallend meer storend gedrag in de eerste maand na aankomst, en werden minder ingeschreven in een school. Ze namen ook minder deel aan activiteiten dan de niet-verdwenen NBMA's.
Asielprocedure voor verdwenen NBMA's	Nog geen derde wist bij aankomst wat een asielprocedure was, de verdwenen NBMA's schatten de afloop van de asielprocedure veel negatiever in dan de niet-verdwenen NBMA's. Op het ogenblik van de verdwijning had bijna 40 % nog geen enkele beslissing in de asielprocedure ontvangen.
Specifieke aspecten van de verdwijning	85% van de minderjarigen had de verdwijning voorbereid. 60% verdween uit een opvangcentrum, 15% kwam nooit aan op het opvangcentrum, 10% verdween onderweg naar de asielinstanties, 10% kreeg toelating op bezoek te gaan bij kennissen of familie en kwam niet meer terug, een minderheid verdween op een andere manier. Bijna 70% vertrok alleen, meer dan de helft was op het einde van de observatieperiode langer dan een jaar vermist. 62 van de verdwijningen waren 'onrustwekkend'. 8 verdwijningen werden tijdens de studie opgehelderd.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

De Smet, S. (2003). *Le profil et le trajet des demandeurs d'asile mineurs d'âge non accompagnés en Belgique*. Brussel: Child Focus